

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

Nutid og Fortid

NR. 5 * JUNI 1942 * AARGANG 25

Korpset meddeler...

Korpset har fra *Tuborg Fondet* modtaget 2.000 Kr. til Hjælp til Ansættelse af Rejsesekretær og Førerruddannelse. Vi er overordentlig taknemmelige for den store Gave.

Korpsets Æresnaal

er overrakt Gaardejer Jørgen Hansen, Løjelttegaard, for enestaaende Gæstfrihed overfor Københavnertrøppe igennem mange Aar.

Nye Troppe og Tropsførere:

Frk. Ulla Dølner Praëm, Tørring Trop.

Nye Førere:

Fung. Tropsfører Frk. Kirsten Skadhauge Jensen, Frederikshavn, Frk. Alice Nissen, Ryvang.

Divisionsassistent

Frk. Aase Bendixen, Grenaa Trop, er udnævnt til Divisionsassistent i Djursland Division.

1. Kl. Spejdere:

Karen Haagendal Christiansen, Bernstorff Trop — Aase Børgesen, Absalon Trop — Ebba Jegsen, Bente Olesen, Ellen Hjort, Falkoner Trop — Rigmor Christensen, Elin Helvig-Larsen, Viborg Trop — Inger Kraglund, Hjørring Trop — Vibeke Lassen, Ellen Margrethe Knudsen og Inger Michelsen, Slagelse — Ruth Nielsen, Meiserne — Ida Sally, Silkeborg.

Ridderspejdere:

Grethe Jensen, Hjørring Trop — Ebba Jegsen, Bente Olesen, Birgit Jørgensen, Falkoner Trop — Vibeke Lassen, Ellen Margrethe Knudsen og Inger Michelsen, Slagelse Trop — Gertrude Salomonsen, Karen Møller, Grethe Michelsen, Kirsten Lythans-Petersen, Marianne Oppenheim, Inger Harfot, Ellen Rosenstand Hjorth, Meiserne — Lilian Schnedler, Silkeborg.

Ansvarsforsikring

Her kommer det fra Korpsintendanten flere Gange aarlige Klageraab. Hvorfor kan Troppene ikke vænne sig til, at Ansvarsforsikring er noget, man lige saa vel skal betale som Bladpenge og Korpskontingent, og de 12 Øre pr. Spejder pr. Aar er ikke det, der kan vælte en Tropskasses Økonomi. Faa nu Orden i det Forhold og indbetal Pengene paa Korpsets Giro: 38427.

Rejsesekretæren

Fra 1. Juni er vi altsaa saa velhavende at have en Rejsesekretær. Frk. Kloch begynder sit Virke i Nordjylland, tager derefter til forskellige Tropslejre, inden Fællelejrene begynder.

Dagene 25.—28. Juni og 13.—17. Juli er endnu ledige!

Al Post til Rejsesekretæren bedes adresseret til Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense.

Thinkingday — Finlandspige

Mens sidste Blad var i Trykken, kom yderligere følgende Bidrag:

Roskilde	7,00 Kr.	Vildgæssene fra	
Hovedgaard ...	1,50 —	Svappavara	4,00 Kr.
1. Hellerup	3,00 —	Nakskov	3,40 —
Faaborg	5,00 —	Graasten	4,00 —
Tønder	2,50 —		
Ribe	3,00 —		41,40 Kr.
Ringsted	3,00 —		+ 547,00 Kr.
Maribo	5,00 —		
		Ialt...	588,40 Kr.

Papirerne vedrørende Fadderskabet er ved at blive bragt i Orden, og lige saa snart vi kan, skal I høre mere.

Pinsestævnet i Hørhaven

løber af Stabelen samtidig med, at dette Blad trykkes, og ca. 125 Førere vil være samlet.

Korpssekretær

Stillingen som Korpssekretær bliver ledig fra 1. September. Se Annoncen paa Side 95.

KORPS-PATRULJE-KONKURRENCE

5. Opgave (indsendes inden 1. Juli):

Fri Opgave, hvis Idé falder i Traad med de andre Opgaver, som er stillet.

Husk, at man for at komme i Betragtning skal have indsendt mindst *een Tavle fra hver af de fem Grupper Opgaver* +

et Forslag i Tekst eller Tegning til Idé til Agitationsplakat (Størrelse 62 x 85 cm incl. Ramme, Rammen 1 cm) *til Det Danske Pigespejderkorps.*

Resultatet af Konkurrencen offentliggøres i September-Nummeret af „Pigespejderne“.

Paaske-Seniorstævnets Dagbogskonkurrence

De indsendte Bøger har det været en Fornøjelse at bedømme, meddeler Seniorsekretæren og Frk. Boeck.

Her er Vinderne:

1. Præmie: Et Silva-Kompas, Ellen Margrethe Jepsen, Herning.
2. Præmie: En Pigespejderbog i Skind, Jonna Hartmann, Sct. Georg Trop.
3. Præmie: En Sangbog, Ebba Poula Nielsen, Aalborg.

Store og smaa Spejderkammerater!

Lidt mere VI
Lidt mindre JEG
Lidt flere JA
Lidt færre NEJ

har jeg lige læst i et Tidsskrift, og det har fyldt mig saadan, at jeg maa skrive lidt ud fra de Ord. Det er vist saadan, at alle vi Spejdere lige efter Sct. Georgsdag, hvor vi har fornyet eller aflagt vort Løfte, er opfyldt af gode Forsætter for det kommende Aar. (Jeg regner altid „Spejdaraaret“ fra den 23. April). Og saa synes jeg, at de ovenfor citerede Ord passer paa dig og mig! Skal vi prøve at faa dem anbragt sammen med vort Motto?

Navnlig til dig, store Spejderkammerat vil jeg rette Ordene, for *du* har i din Magt at hjælpe din Fører i hendes Arbejde. Du kan saavel *støtte* hendes Arbejdslyst som *svække* hendes Arbejdsevne! Vi, der saa gerne gør alt og saa gerne giver, hvad vi evner, i vort Spejderarbejde, kan undertiden synes, at netop I store Spejdere, (som i Reglen er de smaa's Idealere), om jeg saa maa sige „negligerer“ os og vort Arbejde som Førere! Det er saa selvfølgelig for jer, at vi er der! Og at vi gør noget for jer! Jeg ved godt, at det kun er Tankeløshed fra jeres Side; men prøv i det kommende Aar at gentage de Ord, jeg har nævnt, baade naar du er i dit Hjem, paa din Arbejdsplads og i dit Spejderarbejde! Det kan gøre en Fører saa forfærdelig ondt at høre om en Spejder, at hun slet ikke er „rar“ hjemme, at hun hellere vil ud med en Veninde end med sine smaa Søskende, for Føreren synes nemlig, at hendes Spejders Opførsel for en Del falder tilbage paa hende.

Tænk paa mine Ord, mal dem flot paa Pap og sæt det op over din Seng eller dit Bord! — Jeg er overbevist om, at hvis Mennesker praktiserede

det lille Vers, vilde Verden se meget anderledes ud, og lad saa *os* begynde! Vi lover saa meget i vort Spejderløfte, lad os gøre vort Bedste for at holde det! *Du og jeg, Spejder, vi!* Ugle.

★

Er du Donor — jamen, hvorfor ikke?

Jeg har et Job paa en af Københavns største kirurgiske Afdelinger, hvorfra der daglig er Bud efter Bloddonorkorpset; jeg ser, hvor let det gaar for Donor at undvære sin halve Pot Blod, og hvor den paa den anden Side kan gøre Underværker hos den Patient, der ligger i Stuen ved Siden af for at faa den Blodtransfusion, der maaske skal redde hans Liv — men i hvert Fald skal være ham den Kraftkilde, han netop nu trænger saa haardt til.

Og Spørgsmaalet melder sig for mig med Undren, naar Falck-Chaufførerne ruller op for Døren med den Donor, de har hentet ude i Byen: Hvorfor i Alverden er der saa faa Pigespejdere imellem?

Donorkorpsets Jubilæums-Aarsberetning viser paa et Par meget talende Kurver over Medlems-tallet, hvordan Drengenes Kurve er stejl og himmelstræbende, mens Pigernes er flad og jordkrybende. Dette Forhold bør ændres inden næste Aarsberetning, for det kan I slet ikke være bekendt! Her gaar I alle og tørster efter Bedrifter og Daad, men en Opgave, der ligger lige for, en god Opgave, en Samfundsopgave, tager I ikke op!

Der er tre Forhold, der kan afholde store Spejdere, der ellers har et godt Helbred, fra at melde sig til Donorkorpset. Det første er aandelig Dovenskab, dette du ved med at skyde ud til i Morgen, til i Overmorgen eller en anden god Dag — og forøvrigt tænke, at der er nok andre, der gør det, man ikke selv gider! Det andet er Hospitalskræk, Væmmelse ved Lugten og Lyden af Ho-

spital — og det tredie er Panik for alt, der kan gøre lidt ondt maaske.

Naar en fiks Kirurg (og alle Kirurger er naturligvis behændige!) fører Kanylen, gør det ikke mere ondt, end at faa taget en Blodprøve.

Maaske „lugter“ et Hospital ikke godt, men Donoren bliver ekspederet meget hurtigt, det hele behøver ikke at vare meget mere end et Kvarter; man faar Portvin af den værste Slags til at styrke sig paa, og de flotte Falck-Chauffører venter paa at køre Blodgiveren bort igen.

Dovenskaben, den store Ladhed, den samfundsnedbrydende Sløvhed — lad os ikke tale om den!

Mon du ikke hellere skulde tage Telefonen, og melde dig med det samme?

Maaske bliver der Brug for os begge i Morgen!

Annesofie.

10=Aars Fest for Spejdernes og Væbnernes frivillige Bloddonorkorps

Naar Solen begynder at varme, og Foraaret nærmer sig, begynder vi Donorer at tænke paa den aarlige Donorfest. Den Dag, Brevet med Indbydelsen kommer, trækker man Vejret dybt og tør næsten ikke læse Datoen — sæt, man absolut er forhindret den Dag!

I Aar var det nu en særlig fin Indbydelse til Festen, den skulde nemlig holdes i Københavns Raadhus, og der er vist ikke mange af os, der før har været Gæster her, saa der var Glæde og Forventning blandt os alle.

Det var jo 10=Aarsfest, der blev afholdt, og vi var 1100 nuværende og forhenværende Spejdere og F. D. F.'er forsamlet. Det var en festlig broget Skare at se ud over: Herrerne i Smoking eller Kjole og Spejderne i Galla.

Vi havde den Ære, at Deres kongelige Højheder Kronprinsen og Kronprinsessen var til Stede, og det gjorde Aftenen endnu mere festlig.

Først blev Dannebrog rullet ud, og saa sang vi „Kong Christian“ og raabte et nifoldigt Leve for H. M. Kongen, til hvem et Telegram blev afsendt. En grøn og en blaa Pigespejder overrakte Kronprinsessen en Buket hvide og røde Roser; derefter bød Borgmester Julius Hansen os alle velkommen og takkede Donorerne for den Hjælp, de ydede Samfundet.

Æresformanden, Dr. med. Thorv. Madsen, skildrede, hvordan Korpset var vokset i de 10 Aar fra 57 Medlemmer til over 1200 i København.

Efter at vi havde sunget „Du danske Mand“, talte Landsretssagfører Tage Carstensen og takkede de Læger og Sygeplejersker, der undersøger Donorerne og kalder dem ud til Tjeneste. Stort Bifald, da Tage Carstensen nævnte Frøken Krull, der har med Alarmeringen at gøre, og som vi alle kender og holder af.

Direktøren for Statens Seruminstitut, Dr. med. J. Ørskov fik Ordet og begyndte saaledes: „Hvis jeg var Napoleon, vilde jeg lægge Haanden paa Brystet og sige: Piger og Dreng, jeg er stolt af jer!“ Dr. Ørskov udtalte sin Tilfredshed med Korpset og med den gode Aand, der raadede der.

Efter Sangen „Jeg bærer med Smil min Byrde“ fortalte Professor, Dr. med. Jens Foged om Korpsets Start, dets Begyndelsesvanskeligheder og endte med at takke Tage Carstensen hjerteligt, fordi han havde taget Initiativet til at starte det.

Saa spillede Pianisten Dr. Victor Schiøler „Maaneskins-sonaten“ — det var dejligt!!

Inspektør ved Nationalmuseet, mag. art. Victor Hermansen holdt derefter et Foredrag: „Københavns Historie paa langs“, og saa uddelte Thorv. Madsen Plaquettes til de Donorer, der havde givet Blod 20 og 10 Gange. — 3 havde givet 20 Gange, og 40 havde givet 10. — Dr. Madsen uddelte Plaquettes med Ordene: „Giv dit Blod med Glæde!“ (Frit efter Buhl!) — Jeg husker Tage Carstensens Ord ved en anden Lejlighed: „Det er ikke en Medalje, I faar overrakt, men en lille Tak for den lille Tjeneste, I har ydet Samfundet.“

Efter Sangen „Vort Modersmaal er dejligt“ takkede Afdelingsleder ved Statens Seruminstitut, Dr. med. Poul V. Marcussen Donorerne, fordi de kom til Undersøgelserne. Ellers plejer Tage Carstensen at skælde os ud, fordi vi ikke kommer, — det har han gjort nu 9 Gange — om det saa er, fordi Donorerne er blevet flinkere til at møde, eller fordi det var 10 Aarsfesten, vi fejrede, skal ikke underkastes en nærmere Undersøgelse, men lad os nu haabe, vi alle møder, det er vor Pligt at gøre det!

Til Slut talte Civilingeniør Ove Holm om Samarbejdet mellem de 4 Korps og F. D. F., og det er nu ogsaa dejligt at se, at vi sammen kan løse en saa stor Opgave, som Donorsagen efterhaanden er blevet.

Et festligt Øjeblik var det, da der midt under Festen indløb et Takketelegram fra Kongen.

Den højtidelige Del af Festen sluttede med, at Dannebrog blev rullet sammen til Tonerne af „Der er et yndigt Land“. — Herefter gik alle op i de smukke Sale og spiste Pølser — Øl — Kaffe og Wienerbrød, og saa gik man rundt og hyggede sig sammen.

Efter en saadan Aften gaar man hjem med en fast Beslutning om at skaffe de 300 Donorer, som Korpset skal have endnu for at opfylde de Krav, der bliver stillet til det.

Og lad os saa slutte med Tage Carstensens Ord: „Det er ingen Heltegerning at være Donor, men en lille Ulejlighed, vi gør os for at hjælpe det Samfund, vi lever i.“

Type A. og o.

Hvad skal jeg være?

Det er ikke for enhver nogen let Sag efter endt Skoleuddannelse at skulle tage endelig Bestemmelse om, hvilken Gerning man vil vælge til sin fremtidige Livsstilling. Jeg har valgt at blive Lærerinde og vil gerne i denne Artikel fortælle jer lidt om den Uddannelse, jeg har gennemgaaet og om, hvad Eksamen giver Adgang til.

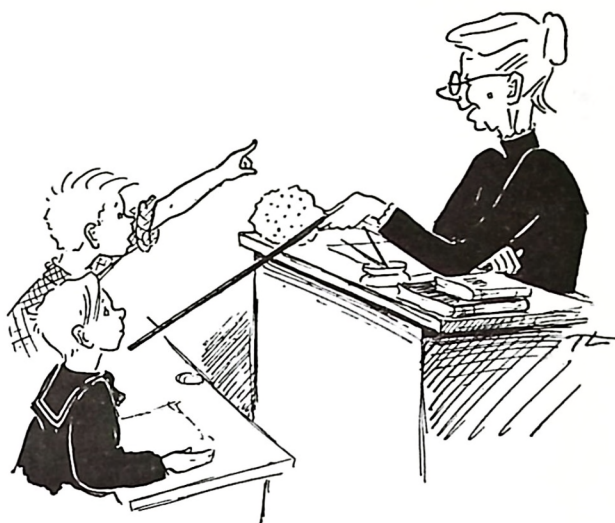
Uddannelsen foregaar paa Seminarier, som findes spredt over hele Landet. Adgang til Seminariet har enhver Mand eller Kvinde, som har dansk Indfødsret, og som kan fremlægge Daabs- eller Fødselsattest, Vandelsattest og Lægeerklæring.

Uddannelsen er fireaarig, og for at kunne blive optaget i Seminariets I. Klasse kræves det:

- at man har bestaaet Seminariets Optagelsesprøve til I. Klasse,
- eller
- at man har Realeksamen (eller dermed ligestillet Eksamen) med Gennemsnit 7,00,
- eller
- at man har Studentereksamen.

Forberedelsen til Optagelsesprøven til I. Klasse foregaar i Seminariets Præparandklasse og varer et Aar. Hvis man har Real- eller Studentereksamen, er man derimod fri for at underkaste sig denne Optagelsesprøve (bortset fra en enkelt Prøve i Bibelhistorie). Har man Studentereksamen med Gennemsnit 7,00 eller derover, kan man optages i Seminariets II. Klasse, naar man har bestaaet en Prøve i Bibelhistorie og Regning. Studenter har desuden den Fordel, at man, saa? fremt I. Del af Lærerindeeksamen aflægges senest 4 Aar og II. Del senest 6 Aar efter bestaaet Studentereksamen, har Tilladelse til at overføre visse Karakterer fra Studentereksamen til Lærerindeeksamen, naar Gennemsnittet af Aars- og Eksamenskarakterer i de paagældendes Fag er mg. For nysproglige Studenter Vedkommende kan der være Tale om at overføre Karakterer i følgende Fag: Dansk Literatur, Historie, Matematik, Tysk, Engelsk, og for matematiske Studenter Vedkommende er det Fagene: Dansk Litteratur, Historie, Matematik, Fysik og Kemi.

Uddannelsen paa Seminariet omfatter i alt 18

forskellige Fag. (Hertil maa dog bemærkes, at Karakteren i Musik ikke tæller med i Eksamensresultatet.)

Efter 2 Aars Forløb aflægges I. Del af Eksamen, hvorved en Del af Fagene gøres færdige.

Dansk med Læsning, Regning, Matematik, Bibellæsning og Bibelforklaring, Fysik og Kemi, Geografi, Naturhistorie, Skrivning og Tegning.

I de 2 sidste Aar fortsætter man Uddannelsen i Dansk Litteratur, Dansk Stil, Historie, Kristendomskundskab, Gymnastik og Haandarbejde; hertil kommer nye Fag som Pædagogik m. Psykologi, Praktisk Skolegerning og Specialelæsning.

Undervisning i Praktik (Praktisk Skolegerning), bestaar i, at Seminarieeleverne selv underviser Børn, der enten er Elever i Seminariets Øvelsesskole, hvis en saadan forefindes, eller Elever i en Kommuneskole, paa hvilken Seminariet har Adgang til at drive praktiske Øvelser.

Formaalet med Specialelæsningen er en dyberegaaende Uddannelse i to af de Fag, hvori der finder Undervisning Sted paa Seminariet. Man kan frit vælge de Fag, som man ønsker som sit Speciale; men man skal helst vælge to Fag, som har nogen Tilknytning til hinanden, f. Eks. Dansk og Historie, Geografi og Naturhistorie. — Dog afhænger Muligheden for Kombination ofte af det enkelte Seminariums Tilrettelæggelse af Specialelæsningen.

2 Aar efter at I. Del af Eksamen er bestaaet, aflægges II. Del af Eksamen, og hermed er Uddannelsen paa Seminariet Slut.

Med en saadan Uddannelse bag sig har man Adgang til at søge Embede som Lærerinde i den danske Folkeskole, og man maa da afgøre med sig selv, om man vil søge Stilling paa Landet eller i Byen, i Provinsen eller i Storkøbenhavn. Ledige Embeder opslaas i „Folkeskolen“, der er udgivet af Danmarks Lærerforening, og som udkommer en Gang om Ugen, og i Statstidende.

I det første Aars Tid efter endt Eksamen vil der som Regel kun være Mulighed for at komme i Betragtning ved Besættelsen af Vikariater, og først senere vil der være Mulighed for at blive indstillet til de Embeder, man har søgt. Til Hjælp for Vikarerne er der i hver Amtskreds over hele Landet indrettet Kontorer, som i saa vid Udstrækning som muligt anviser Vikarerne Arbejde, naar disse selv sørger for at holde det paagældende Vikarkontor underrettet om Ledighedsforhold.

Søger man ind ved en Bys Skolevæsen, maa man som Regel begynde med at være løs Vikar (i den Tid er man paa løs Løn og beskæftiget med løst Arbejde), senere bliver man fast Vikar, hvilket betyder, at man faar fast Løn; derefter følger nogle Aar som Timelærerinde, inden man for Alvor bliver fast ansat. Der er imidlertid inden for de forskellige Kommuner særlige Forhold, der gør sig gældende, angaaende Løn, Vikartidens Varighed m. m. Det vilde her føre for vidt at give disse Oplysninger i Enkeltheder, og hver især maa paa det paagældende Sted skaffe sig de fornødne Oplysninger angaaende disse Spørgsmaal.

For Lærere og Lærerinder vil det være naturligt at skaffe sig videre Uddannelse i de Fag, der har deres særlige Interesse, og de forskellige Skolemyndigheder i Storkøbenhavn lægger megen Vægt paa, at de unge Mennesker i deres Vikartid selv sørger for at skaffe sig videre Uddannelse, da Adgangen hertil er meget let i København.

Paa Statens Lærerhøjskole afholdes der hver Vinter fra 1. September til 20. Juni Aarskursus i saa godt som alle de Fag, hvori der findes Undervisning i Folke- og Mellemkolen. Selve Undervisningen er gratis og ofte tilrettelagt i Eftermiddags- og Aftentimer, saa at man har Mulighed for at passe sit daglige Skolearbejde om Formiddagen. Aarskursus slutter ikke med nogen Eksamen, men ved Kursus' Slutning faar man

en skriftlig Udtalelse fra vedkommende Lærer om Arbejdet i det forløbne Aar.

De Lærere og Lærerinder, der fra Provinsen søger Aarskursus paa Lærerhøjskolen, søger gerne Kursus i flere Fag den samme Vinter, og de kan ved Stipendier og Boglegater faa Hjælp til et saadant Studieaar i København.

En supplerende Uddannelse kan ogsaa faas paa Faglærerkursus og Triers Faglærerkursus, begge i København. Man kan dog ogsaa selv sørge for Forberedelsen til Eksamen og indstille sig som Privatist. Naar man har Lærerindeeksamen i Forvejen, kan man faa Faglærerindeeksamen ved at gaa op i et enkelt Fag; ellers kræves der 2 Fag til Faglærerindeeksamen.

C. c.

SØLVPAPIRINDSAMLINGEN

til Fordel for Danske i Sydslesvig.

Indsamlingen af Metalaffald har i Aarets Løb gaaet sin jævne Gang og har indbragt ialt Kr. 285,79. Ved Hjælp af en mindre Kassebeholdning kunde vi forhøje Beløbet til Kr. 330,00, der blev tilstillet den danske Skole i Flensborg til Hjælp til Børnebespisningen, som er en af de vigtigste Opgaver dernede.

Vi takker for hvert Bidrag, for hver Sending, vi har modtaget! Og vi beder enhver, som maatte have Interesse for vort Arbejde, samle Metalaffald og sende det til os! De gør en god Gerning dermed! Ikke alene støtter vi ved Indsamlingen vore sydligste Landsmænd, der saavist kan trænge til hver Opmuntring i disse trange Aar; men vi redder værdifuldt Raamateriale fra Ødelæggelse og gaver derved vor Statshusholdning.

Støt vor Indsamling!

Vi tager imod *Mælkekapsler med og uden Papindlæg, men sorteret, Solvpapir og Staniol, Aluminium og Bly*. Husk, at Ølkapsler ikke kan bruges! Og vi beder Dem venligst sortere Affaldet, da det er næsten uoverkommeligt for os at sortere hele Oplaget. Usorteret Metalaffald betales daarligt. Det indsamlede Affald kan sendes til

Sønderborg Jernforretning, Sønderborg, der velvilligst har stillet Lagerplads til Raadighed. Metalaffald modtages hele Aaret rundt.

Vi sætter os som Maal i Aarets Løb at fordoble, helst tredoble det Beløb, der kunde sendes i Aar. Hjælp os dermed!

Ellen Grau,
Sct. Georgsgildet i Sønderborg.

Kun for store Spejdere

Ja, hvad skal vi saa lave i Sommer? Der er jo saa meget, vi vil saa gerne; Verden er jo ikke saa farlig stor i Øjeblikket, men stor nok til at man kan faa Alverden ud af en Rygsæk, et Par nyforsaaede Støvler og 14 Dages Ferie.

Ja, naturligvis skal du i Lejr, og nogen Tid skal du ogsaa ligge og dase og ikke gøre andet end ingenting, og endelig skal du naa alting, som Hverdagens Kissejav ikke giver Tid til.

Men har du tænkt paa, at der ved Sommerlejre er andre Muligheder end Fænølejre og Spejderliv?

Foran mig ligger to Sommerlejrprogrammer, der ogsaa ser lovende ud.

Dansk Kvindesamfund kalder til Sommerlejr paa Vestbirk Højskole 2.—9. August 1942 under Mottoet: „Danmark gav os“.

Vestbirk synes at ligge paa Horsens—Silkeborg-kanten. Dagene gaar med Foredrag og Diskussion, Gymnastik, Folkedanse, Sang og Problemdebat. Og der er mange Slags Problemer, der skal under Debat, ingenlunde blot af kvindesaglig Natur. En Dag afholdes veritabelt „Byraadsmøde“, for at Deltagerne kan sætte sig ind i et saadant Mødes Teknik. Daglig er der Timer med *Anne Marie Nørvig*, hvis Navn nok er en og anden bekendt fra pædagogiske Artikler i kloge Bøger om Børn og Opdragelsesproblemer. Mange nyttige Ting kan og skal medbringes, ogsaa eventuelt Børn, hvis Kælenavne opgives ved Indmeldelsen. Desuden vil medbragte Folkedragter, Noder, Digtsamlinger og andre Bøger tjene til at øge Fornøjelsen ved Samværet.

45 Kr. koster Lejren for Voksne og 15 Kr. for eventuelle Børn.

Det var Dansk Kvindesamfund.

Men ogsaa *Dansk Ungdoms Samvirke* har Bud efter alle med sine Lejre:

Kollund Grænsehjem 5.—12. Juli.

Fuglsølejren 12.—19. Juli.

Kollund Grænsehjem 26. Juli—2. August.

Ryslinge Folkehøjskole 9.—16. August.

Lejr for Lærere og Lærerinder samt Seminarister i Tønder 26. Juli—2. August.

Lejr for Amatøroptrædende i Ungdomsforeningerne Ollerup 9.—14. August (fin Idé).

Den sidste Lejr har til Formaal at undervise de deltagende i alle Arter af Amatørmødvirke ved kunstnerisk Underholdning i Ungdomsforeningerne.

I de andre Lejre er der Foredrag og Diskussion om alle tænkelige Emner, der kan have Interesse for et vaagent Menneske i Dag. Lejrene koster 35 Kr., Olleruplejren 25 Kr.

Hvis du nu lagde din Vej over Kollund og Vestbirk til Fænø, skulde det være mærkeligt, om du ikke kom meget klogere og brunere hjem, end du drog ud.

Verden er stor, du, og Vejene mange —

Skrivaren.

NB.! Udførligere Oplysninger for Lejrene kan faas ved Henvendelse til Redaktøren.

Spejderspil paa Bellahøj

De fire Spejderkorps paa Østerbro opfører til Fordel for Børnehjælpsdagen et Spejderspil paa Bellahøj Friluftsteater „Danmark vor Mor“, Onsdag den 10. Juni Kl. 20. Vi følger Mor Danmark gennem de skiftende Tider i Landets Historie (Thyra Danbod, Absalon, Dronning Dagmar, Hans Tausen, den lille Hornblæser, de sønderjyske Piger og Genforeningen). Nutidens Ungdom viser hende det glade Spejderhumør ved forskellige Sketch.

Som I kan forstaa, vil I foruden at støtte en god Sag, samtidig faa en stor Oplevelse, saa I maa endelig agitere blandt Forældre, Venner og Kammerater. Spejder- og Børnebilletter koster kun 50 Øre. Voksne 1,00 Kr. og 1,50 Kr. De kan faas paa Depotet, B. T.-Centralen, Nationaltidendes Kiosk og hos Spejderne i Østerbro Division.

Vi haaber ved jeres Hjælp at faa et stort Overskud til Børnehjælpsdagen, saa ikke sandt — vi fylder Bellahøj?

Patrulje

*

Hjørnet

*

Du og din Patrulje

Tænk, i Tropsmaanedtsbladet stod der denne Gang, at paa Kongens Fødselsdag, altsaa den 26.—27. September skal alle Divisionens Patruljer samles til en Dyst — og det bliver Week-end med Telt og det hele. Først jublede vi, og saa saa vi paa hinanden og blev klar over Situationens Alvor. Hvordan i Alverden skulde vi, en forholdsvis ny og absolut utrænede Patrulje, kunne klare os i den Forsamling, og hvad vil vi mon blive udsat for?

Ja, vores Patruljefører har engang, som yngste Mand, været i en Turnering, og hun mener, at Teltpleje, Baaltænding, Lejrarbejde og lidt „paa Jagt i Naturen“, kan vi ganske rolig kaste os over med størst mulig Energi, for det undgaar vi ikke og heller ikke Signallering. Saa vi fastslaar, at Patruljeturen paa Søndag laves om til udelukkende Træningstur medbringende Telt, Kogesæt, Økse, Spade og Signalflag. — Mon Bøgen springer ud til Søndag?

Hvordan faar man saa det mest mulige ud af saadan en Dag? Ved at lave en Plan, som vi gjorde, og saa vidt muligt følge den.

Her er et Referat af Turen.

Mødested og Tid: Bager Hansens Hjørne Kl. 8,30.

Ankomststed og Tid: „Spejderbo“, Kl. 9,30.

Madlavning (Kl. 9,30—12):

(Rabarbersuppe og Jægergryde) gaar Køkkenholdet (3) i Gang med. Maden laves paa Komfur i Hytten, da Skovejeren i Skoven, der støder her op til, ikke gerne ser aaben Ild — i hvert Tilfælde kun, naar der nylig er faldet Regn — og selvfølgelig maa vi rette os efter hans Ønsker.

En Skovbrand med dens Tab af Værdier er der ingen, der kan erstatte, hvis nu det værste skulde ske.

Teltrejsning (Kl. 9,30—10,30)

tager Lejrholdet fat paa imens. Vi faar nøjagtig forklaret, hvad et komplet Telt egentlig bestaar af, hvorledes alle Dele er og skal være omhyggelig mærket,

hvordan de forskellige Dele af Teltet benævnes, og saa faar vi demonstreret den hurtigste, nemmeste og bedste Maade for Patruljen at rejse Teltet paa. Her faar enhver at vide, hvor hun skal staa, og hvad hun skal foretage sig, for det gælder ved Teltrejsning som al anden Holdopgave, at det ikke er kun 2, der maser, og 3, der ser paa, men at vi alle tager hver sit Nap, og enhver kan jo sige sig selv, at paa den Maade bliver det gjort baade hurtigere og bedre.

Vi maa have det op og ned nogle Gange, for et Telt er nu engang en stor Ting at bakse med, og lidt kluntet og ubehjælpsomt gaar det unægtelig de første Par Gange; men det er en Tilfredsstillelse at se, hvordan det rejser sig hurtigere og flottere for hver Gang, saa hænger vi i med det til Patrulje- og Tropsture, saa skulde det gaa mærkeligt til, om vi ikke kan naa at blive helt drevne.

Snitte (Kl. 10,30—11,30):

Det Teltrejseri var noget anstrengende, saa vi trænger til at sidde lidt, og saa ser vi med Undren paa, hvordan vores Patruljefører med sin Kniv, et Par Grenstumper med en Tveger paa og noget Sejlgarn kan frembringe et nydeligt Stykke Lejrarbejde; men det maa vi ogsaa prøve, saa vi tager Kniven frem (den ligger bedre i Haanden end en Dolk), og vi tager fat med Begyndelsen: at „afrunde“ Ender, for at de kan se pæne ud og være behagelige at komme i Berøring med, saa man ikke risikerer at rive sig selv eller sit Tøj, naar man bruger det til noget. Lejrarbejdet er jo Ting, der skal være en til Hjælp og Nytte i Lejren, hvor man ikke kan medbringe alt det, man dagligt og selvfølgelig anvender derhjemme.

Det at snitte med en Kniv kan vi vist alle lide, men det er ikke bare en morsom — og kan være en farlig — Leg, hvis man ikke er forsigtig og tager paa den rigtige Maade, men det er noget, der kan bruges. Der er en, der siger, at hun kender en gammel Drengespejder, som holder saa meget af sin Kniv og et Stykke Træ, at han aldrig hverken ude eller inde sidder uvirksom hen, men griber ned i Lommen efter sin Kniv og det Stykke Træ, han nu er ved at arbejde med, og saa snitter han, men han er ogsaa blevet saa dygtig, at han

fra at være en rigtig Altmuligmand i Lejren er blevet en habil Husflidsarbejder, ja, en hel lille Kunstner paa sit Omraade. Saa langt naar vi næppe, men man havde vel nok Lyst. Saa efterhaanden skal vi lære at haandtere en Økse ogsaa, og naar vi saa desuden kan Besnoringer, er der først Tale om at lave et rigtigt Stykke Lejrarbejde.

Middag (Kl. 12—12,30):

Efter Snitteriet samler vi alle Spaanerne sammen og stikker dem ind til Komfuret, Økser og Grene ryddes lidt til Side, og saa vaskes Fingrene inden Spisning, ih, hvor er vi sultne.

Opvask og Orden (Kl. 12,30—14)

tager vi os af, saa Køkkenholdet kan faa Lov at se og prøve lidt af det, vi andre har lavet i Formiddags. Vi skurer Gryder, vasker Gulv i Hytten, pakker alt sammen, saa naar vi vender hjem fra Skoven, skal det blot sættes paa Cyklerne.

Paa Opdagelse i Naturen.

Vi deler os i to Hold og aftaler efter Kortet Ruter, som er nogenlunde lige lange og lover at være tilbage senest Kl. 15,30.

Vi drager af med det Formaal at se, høre og opdage saa meget som muligt og hjembringe, hvad vi kan af det, eller fortælle, hvad vi har iagttaget, og vi faar Points for de forskellige Ting, efter som vi nu synes, de er det værd.

Vi er saa heldige at være baade nær Skov og Strand, saa der er rige Muligheder. Vi fandt lidt Birkebark, alle de kendte Foraarsblomster, en Kvist af Ask, Lærk og Tuja, et Uglegylp og en død Fugl, som vi kendte, for den havde det knald-lyseblaa Spejl paa Vingerne, (Skovskaden), vi saa Harespor, et Spætteværksted, hvor en af Koglerne endnu sad indeklemt i en Revne i Barken, og paa Vej ned til Stranden paa Græsmarken en Rede med 4 brunplettede Æg, hvad mon det kan være for nogle? En vilde til at pille ved dem, men vi andre stemte i et Protesthyl, for Fuglemor vil slet ikke kendes ved sine Æg, hvis de har faaet en fremmed Lugt, og det har de, naar Mennesker har rørt ved dem. Vi stod musestille paa lang Afstand og skrev lidt ned om Æggenes Form, Farve og Størrelse; naar vi saa kommer hjem, slaar vi op i en Fuglebog.

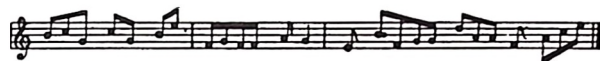
Paa Stranden var der alle de sjove Sten, som man ikke kan lade være at samle op, indtørrede Søpindsvin og Krabber, Blaamuslinger og Hjertemuslinger, Bændeltang o. m. m., men saa maatte vi ogsaa sætte i Løb op til Hytten, og lige inden vi svingede ind ad Indgangen, var Lærken saa sød at slaa et Par Triller over Marken, saa vi opdagede den i dens glade Spiralflugt opad.

Men de andre havde meget af det samme som vi, og selvfølgelig ogsaa andre Ting, saa vi blev enige om, at vi faktisk havde brugt Øjnene lige godt.

Starter Hjemturen med at sætte Bagagen forsvarligt fast og saa gaar det for strygende Medvind ad Byen til. Vi er hjemme Kl. 17, saa kan man naa at faa det værste Skidt af sig inden Aftensmaden.

Hvem kan læse disse to Kodeskrifter?

Pyh en Ko, Arie i d, c Babs Due i Øie.

(Bor absolut ikke spilles!)

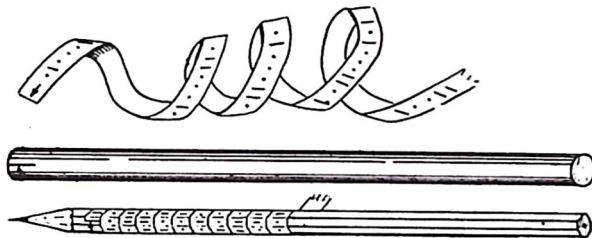
Morse paa Rundstok eller Blyant

En Papirstrimmel, f. Eks. en hvid Serpentine, rulles omkring en Rundstok eller en Blyant, og man skriver sin Morsemelding ned langs Blyanten, en Streg eller Prik i hver Vinding, idet man drejer Rundstokken (Blyanten) og begynder paa ny Linie, hver Gang, man er kommet til Enden af Blyanten (Se Skitsen).

Naar Strimlen er rullet af Stokken, er Meldingen ulæselig, indtil Strimlen igen rulles paa.

De lodrette Streger mellem Bogstaverne maa helst laves med rødt eller en anden krads Farve.

Anvendes Metoden som Melding i en Terrænleg, maa man huske at lægge Stokken ved eller skrive, hvis der skal anvendes en Blyant.

„Næsvise Spørgsmaal“

1. Til hvilken Dyreart hører Brokken?
2. Hvad er en Autogiro?
3. Hvad er en Mimose?
4. Ved hvilken Alder bør enhver være 1. Kl. Spejder?
5. Hvad er et Carbogenapparat...
6. Hvor ligger „Pigespejderhuset“?
7. Hvad er en Boomerang?
8. Hvorledes undgaar man, at Havregroden brænder paa??
9. Hvad er en Ol?
10. Hvor gammel er Spejderbevægelsen i Danmark?
11. Om hvilket Dyr siges det, at det fejer?
12. Hvilken Pigespejdertrop er Danmarks sydligste?
13. Svarer Nørrejske Division til sit Navn?
14. Skal en Græstørv ligge med Rødderne op eller ned?

Akelapatruljens Bedrifter

Lejrminder.

Du siger, jeg skal fortælle dig om Lejrminder, nu, hvor du staar i Begreb med at skulle ud til din egen første eventyrlige Sommerlejr, og det skal være om den bedste, nej, den allerbedste Lejr, vi var i. Men det er umuligt, du, for de var allesammen allerbedste hver for sig.

Ja, hvad skal jeg begynde med?

Egentlig var jeg jo nok mest i Stemning i Aften til at fortælle om den Sommer, hvor vi fem ældgamle af Dage fra Akelapatruljen vandrede i de smaalandiske Skove uden andet Maal end blot at vandre. Vi var gamle og mætte af Dage og fulde af Vandringsfilosofi; men det vil jeg nu alligevel vente med til en anden Dag, naar du har læst i Junglebogen om Kaa, der ligger og tæller sine Ringe. — Maaske var den Vandring den allerbedste Lejr.

Vi vandrede ogsaa engang ad Renstier i Lapland, og 3 af os havde en spændende, dejlig og skrækkelig Tur i Tyrol, hvor jeg nær var forsvundet i en Gletcherspalte — skrækkeligt!

Men jeg tror, vi helst skal tale om Akelapatruljens allerførste Sommerlejr og Forberedelserne til den.

Det var en meget dyr Lejr for vore respektive Forældre paa Grund af alt det Udstyr, der skulde skaffes til Veje. Der var Rygsækken, hvis man da ikke havde en Skolerygsæk, der spækket og pakket lignede en for hårdt pumpet Fodbold, og som med sine smalle Remme skar i de skønne Pigeskuldre. Der var Spisegrejerne i Form af Aluminiumstallerkner, der fløj blinkende ud i Verdensrummet for det mindste Vindpust, — Gaffel, Ske og Kniv med brunt Skaft og af en sindrig Mekanisme, hvorved de kunde skydes ind i hinanden og dog fyldte ligesaa meget,

som uden denne Sindrighed — og der var Klap-sammen-Bægrene, ogsaa af Letmetal; man kunde intet varmt drikke af disse Bægre, og stille dem fra sig kunde man ingenlunde, saa klappede de sammen — deraf Navnet — og udgød deres vaade Indhold. Derhos maatte min private Far op med en varm, lilla Pyjamas med Maanestriber, særlig beregnet paa Lejrspor.

Jeg gad vidst, hvad Troppen havde af Udstyr. Store Sager var det næppe, for vi fik til Middag altid Flæskeæggekage og Rabarbersuppe. Men ikke desto meget mindre pakkede vi Udstyr i en Uge. Først pakkede vi det i en stor Papæske, men skønnede, at det var uhensigtsmæssigt, hvis det skulde blive Regnvej. Saa tog vi en Ølkasse, men der pibede Indholdet ud gennem Siderne, og den var for lille. Til sidst gav en Spejderfar os et udrangeret Servanteskab, der var ganske rummeligt, og som med sin imiterede Marmorplade tog sig nydeligt ud paa den Køkkenplads, der var Skuepladsen for vore fummelfingrede Forsøg paa Skovmandsliv.

Vore personlige Ejendele var jo som sagt stuvet i de smaa, haardtumpede Rygsække, nederst laa den medbragte Mad, ovenpaa Skoene, saa Badetøj og Tallerkner og hele Pibetøjet i en péle-méle. Tæpperne hang uden paa som fede Uldpølser og klamrede sig slingrende til den haardtumpede.

Det var gysende spændende altsammen, vi var meget unge, jeg synes, vi alle var 12 Aar, men det var vi vel næppe — og det var en verdensomspændende (syntes vi) Divisionslejr, vi skulde i. Divisionschefen hed „Kronhjort“. Hun havde nu ikke Takker, men kom senere paa Vridsløse, har jeg ladet mig fortælle. Dog ikke som Alumne.

Under fuldstændig panikagtig Forvirring samledes vi paa Stationen. Troppeter fløjtede, saa det skingrede, i sin Fløjte, og det kunde vel betyde baade det ene og det andet, hvad vi saa ogsaa gjorde. Alt, hvad der ikke kunde være i Servanten med Snor om Maven eller paa anden Maade, var glemt, fordeltes imellem os, og det var vel nok det meste. Selv rejste jeg med Troppens eneste Vandfad i Haanden, andre fik Gryder, en tom Marmeladepand, en Tepotte uden Laag, en Stander og Troppeters Lejrbaalsunævnelige, en Spade, en Økse og en Primus udleveret. Og midt i Forvirringen fik vi Besked om at aflevere alle Lommepenge til en lang Spejder med en spids Næse og flade Fødder, der just var blevet Troppens Secundusmotor og paa det bedste, sagde man, hjalp Troppeter med forskelligt. Vi kunde ikke lide hende, hun lignede en Tapir, men forlangte at blive taget alvorligt og uzoologisk.

Nu, da hun tilranede sig vore Penge, kunde vi slet ikke lide hende.

Toget kom. Ekstrapanik og Farvelkys og Fløjten og Piften af Troppeter og Stationsforstanderen og afsted kom vi og havde ikke glemt andet end en Lygte, en Fodbold — og Divi, der som sædvanligt var kommet for sent og nu stod og viftede med alle Ekstremiteter, da Toget rullede ud fra Stationen!

Hvis det ikke havde været en af „vore egne“, havde vi næppe taget det alvorligere end Tabet af Lygten, — men dette var frygteligt? Troppeter vred sine forvirrede Fingre, og Tapiren talte Lommepenge med et gridsk Ud-

tryk i sin spidse Snude, og Losserne istemte: „Jim og jeg var Venner alle Dage“, og smed deres Rygsække op i Nettetene til Rejsedamernes Sommerhatte, der, dengang som nu, var fulde af Blomsterbede, Kruseduller og Smaafugle i Slagsmaal.

Ja, der var ikke andet at gøre, Troppeter vilde rejse tilbage og hente Divi, og Tapiren vilde med — Himlen maa vide hvorfor, og vi andre skulde værsgo artigt rejse videre o. s. v., o. s. v., og af stod de.

Men efterhaanden, som vi fjernede os fra vort Hjemsted, følte vi Akelaer, det ubrydelige Broderfolk, at vi kunde ikke komme frem uden en saa væsentlig Del af vort Hele, som Gnomen, Divi, udgjorde. Som tænkt og mumlet, saa handlet. Ved næste Station stod ogsaa vi af, saa frejdigt som man ved et Stoppested venter til næste Sporvogn.

Det var en lillebitte Stationsflække, vi var kommet af ved, og da vi studerede Togplanen i Ventesalen, viste det sig, at næste Tog først kom om 6 Timer. Det havde vi jo ikke regnet med. Heldigvis havde vi de flade Madpaker paa Bunden af Rygsækken og de 25-Ører, som vi alle stiltiende havde undladt at give Tapiren. Men hvor var der kedeligt i Lilstrup! Solen bagte over en flad Dam, hvor dumme Ænder rappede paa en lad Maade. De Indfødtes strithaarede Unger saa paa os med Undren og lidt Uhygge. I Stedet for fredeligt at vandre hen ad Landevejen til næste Station, turde vi slet ikke fjerne os fra den lille, røde Stationsbygning med Geranien i Vinduet og en vejrbarket Flagstang i en lille bleggrøn Tallerken af en Græsplæne.

Vi skiftedes til at solde i Brugsen, fornuftige Indkøb: Blandede Bolsjer af den Slags man faar flest af, 2 Soda-vand, 1 Familie-Journal, som vi skiftedes til 2 og 2 at tygge Drov paa.

Men Tiden gik, som den Slags jo nu engang gør, og til sidst kom virkelig Toget med den elskede Divi og Troppeter og Tapiren, som var fulde af Formaninger, som vi ganske overhørte i vor Begejstring over igen at have Gnomen (og alle hendes Flødekarameller) hos os.

Nu skulde man tro, at Troppens mærkelige fraktionerede Ankomst til Lejren vakte Forundring. Men det gjorde det saamænd ikke. Maaske havde man slet ikke opdaget vort Fravær. Ogsaa der herskede der jo taalelig Forvirring. „Naa, er I der,“ sagde den berømte Kronhjort. — „Hvem er I saa?“, hvorpaa jeg, som det sømmede sig i Ulvefolket, raabte, saa det skingrede: „Se Eder vel for, oh, Ulve!“ og Ulvene brølede i $\frac{5}{8}$ -Takt: „Vi ser os vel for, oh Akela!“ Dertil saa Kronhjorten nok lidt overvældet og ængstelig ud, men vi blev snart gode Venner, fordi vi var saa gode til at tømme Tonden, — ja, saa gode Venner, som man nu bliver med et saa ophøjet Væsen, der faar sit Vandfad bragt om bag et Skærmbrædt, og som hver Dag bestemte, om vi skulde have Æggeflæskekage eller Flæskeæggekage til Middag, og om vi skulde bade, spille Haandbold eller paa mystisk Vis snige os om i Skoven. (Terrænsport er saadan et stort Ord!)

Næ, det var skam en rar Dame, Kronhjorten. Vi kunde ogsaa godt lide en lille Napoleon fra vor Naboby, som en Aften kom springende ind paa Lejrpladsen til Hest og som Cowboy, for hvilken Bedrift hun fik en Broncemedaille af Kronhjorten. (Senere fik hun mange Medailler og opfandt Wood-craften og et Centralvarmeanlæg til Kogerender!)

En anden Tropsfører var Børnehavelærerinde, og alt Arbejdet i den Trop var Frøbelnusseri. De var saa underlig forkroblede, Spejderne, fordi de holdt alle Møder i Børnehaven og sad ved de bitte Borde paa de smaabitte Bænke.

En anden Tropsfører havde det med at falde i Svime paa en gracios og virkningsfuld Maade. Det var distraherende. Men hun var bleg og interessant og vel lidt.

Ja, det var en dejlig Lejr. Bestemt. Vasket blev vi sjældent, og vi havde kun een Uniform hver og eet Forklæde tilsammen. Lejren laa paa et lidt naturtrist Sted, men det gør intet i godt Selskab. Vi sov godt i Halmen, og det var det kolde Gys at gaa Nattevagt.

Hvor mon Kronhjorten nu er henne?

Akela.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Tinka har faaet Jord — og graver, for hun har læst om Nyttigheder: Alt, hvad man nu har svært ved at faa, skal man i Haven plante og saa.

Nogle dyrker Cigarer og Kaal, men hun har sat sig et andet Maal. En Dadelkerne fra forrige Jul har hun lagt ned i den sorte Muld.

Den lille Spire faar Vand og gror, og Tinka venter en Palme stor. hun pusler om den sjældne Plante og luger li'saa tit hun kan det.

Hun maa dog ha' grebet galt en Gang, for Mads udbryder med haanlig Klang: Lidt wood-craft jeg dig vist lære maa, den der faar du aldrig Dadler paa.

LANDET OVER

Kære Spejdere

Aa, jeg ber! Det gør saamænd ikke noget, at de 75 pCt. af alle Rapporterne er kommet for sent, ikke andet da, end at I har røkket min gode Tro paa Divisionschefernes Præcision og Begavelse, og saa naturligtvis, at dette bliver en lille afjasket Beretning om et Kvartals Arbejde i *Reventlow, Vendelbo, Marsk og Lolland-Falster Divisionerne*.

Men lad os saa benytte Lejligheden til at tale lidt om disse nye Forsøg.

I Stedet for de gamle Rapporter, der fyldte saa meget og sommetider ikke fortalte ret meget andet end mange Data, skulde vi nu snakke lidt sammen i dette Hjørne om, hvad der er sket af *bemærkelsesværdigt* hos jer og de andre i det forløbne Fjerdingaar.

Men nu er det ikke saa nemt for mig altid at gætte, hvad der var virkelig godt, af det I oplevede, og lige egnet til Bladet. Saaledes fortælles der nu i Rapporterne f. Eks om 5 Troppe, at de har haft „vellykkede Sct. Georgsparader“. Og for mit indre Øje ser jeg mange festklædte Spejdere, der lover at gøre deres bedste, og mange Førere, der gør deres bedste, for at Sct. Georgsdagen i deres Trop skal blive en Festdag. Men det, vi gerne vilde høre om, var de *Traditioner*, der gør netop *din* Fest vellykket. Kunde I ikke sommetider skrive ud af karsken Bælg, hvorfor I er glade ved jeres Trop, jeres Spejderliv, og den Fest, den Udstilling? Ikke i Rapportform, ikke store, brugte Ord og fedt Flæsk, men lige ud af jeres glade Spejderhjerter og fuldt af Trykfejl? I er jo alle Journalister ved jeres eget Blad, ikke bare kritiske Læsere!

Er vi enige? Forstaaet...

Har forstaaet. — Saa tager vi fat.

Reventlowdivisionen

en stor Division med 8 meget aktive Troppe, kommer først, fordi den alene har indsendt sin Rapport i rette Tid, og har skrevet den paa Maskine (for det meste da).

Den Division har haft et *Divisionsstævne i Korinth*, hvor 26 Patruljer har deltaget i Konkurrencer. *Faaborg-trop* — den kender vi nok, det er en gammel Trop med

mange Erfaringer — har vundet en Standerplade for det højeste Pointantal, (men vi ved ikke, hvad Kampene er gaaet ud paa). Patruljen „Bierne“, som vi da vist kender fra Bladet, har vundet for bedst Turnout, og bedste Beredskabspatrulje stilledes af *Korinth*.

Taasinge, Svendborg,

En glad
fyensk Pige

1. Nyborg og Faaborg har haft Nytaarsparader med andre Korps, men det har vi allerede hørt om i en tidligere Beretning. — I 2. Nyborg har ikke mindre end 26 Spejdere præsenteret deres selvsyede Uniformer for Divisionschefen.

En Af Nyborgtroppene har faaet en Stander, og Taasingefolket har faaet en Fane. (En Gave fra Lensbaron Juul-Brockdorff, Valdemar Slot.)

I Faaborg har de meget travlt. De har deltaget i Luftværnsøvelse, og en Seniorpatrulje gør 3 Gange ugentlig Tjeneste paa Luftværnets Kontor. — Man ser i alle Beretningerne fra Fyen, hvordan Fromse farer afsted med sine Lysbilleder og sit Foredrag: Fromse gennem Tiderne.

Samme Fromse har paa en Skiftestation nedkradset sin Rapport fra Sydlandsøerne,

Tungen ligo
i Munden

Lolland-Falsters Division

der ogsaa har 8 store og smaa aktive Troppe. De synes alle at have meget travlt med Møder og Ture, og saa maa vi ellers selv gætte os til, hvad de har saa travlt med.

I Nakskov har der været Brug for Spejderne under Luftalarm. — Fromse har privat haft travlt med at instruere nye Førere, og Foraaret er kommet tidligere til Lolland-Falster end til os andre, for Troppene har glædet gamle paa Alderdomshjem med Blomster til Sct. Georgsdag.

Vendelbodivisionen

har staaet i Merete Klochs Tegn, hendes og Troppens Jubilæum synes fejret med een lang Fest fra 1.—5. Maj, med Taler og Sange, og Meise har hamret i Klaveret, som hun nu ogsaa snart har gjort det i 25 Aar fra Gedser til Skagen til gamle og nye Spejdersange — Spejderchefen har været paa Besøg og har strøet om sig med Duelighedstegn og Snore og Blomster. Ulla fortæller herom — til Beskemmelse for selv samme Spejderchef — troede de Hjørring Piger, det var en Bussemand, som kom paa Besøg?

Spejderchefen i Hjørring!

Allerede for et Par Maaneder siden hørte vi, at Spejderchefen vilde komme til Hjørring, og vi var meget spændte derpaa. Vi havde haabet, at hun var kommet til Jubilæumsdagen, men det kunde ikke lade sig gøre, saa det blev nogle Dage senere. Jeg havde hørt, at Chefen kom med sidste Tog Mandag Aften. Selvfølgelig maatte jeg derned. Der

Ak, ak det
Krisegummi

var ogsaa mange andre, hvis Nysgerrighed blev belønnet med, at vi fik Lov at hilse paa Chefen samme Aften. Tirsdag Aften var Tidspunktet for Paraden. Det stormede stærkt, men alle var mødt til Ære for Fru Lund. I kan tro, vi var stolte af vores Chef og af at være Spejdere. Saa ligefrem og venlig hun var. Hvem der bare havde fortjent nogle Duelighedstegn, som man kunde have faaet overrakt af hende. Men næste Gang — saa bliver vi mange!

Tropsraadsformanden har skænket Troppen en ny Standerdug, fordi den gamle er ældet op. Er det ikke dejligt at tænke paa saadan en gammel Stander, hvad har den ikke vajet over, hvad har den ikke været med til? Nu hænger de falmene, grønne Rester i Glas og Ramme i Tropslokalet og fortæller om dengang, Mor var Spejder.

Mere stilfærdigt gaar det til i Frederikshavn. De har haft Sct. Georgsfest i Møllehuset og Tur i Guddalen. Det lyder dejligt og fredeligt.

Marskdivisionen

Fru Svith fortæller, hvor flittige de er i Tønder, hvor der 23.4. blev uddelt 8 III. Kl.s Mærker, 17 II. Kl.s Mærker 1 I. Kl.s Mærke, 6 Væbnersnore, 14 Beredskabsmærker og oprykkedes 10 Blaamejser!! — Læg Mærke til det — og læs det en Gang til. 2 Spejdere har faaet et eller andet for at sælge usædvanlig mange Dybbølsmærker, men Fru Svith har glemt at fortælle os hvad. Det er nu nok noget godt.

I Løgumkloster ligger de i Dvale efter en haard Vinter, men Foraaret er kommet til Troppene i Ribe og Skærbæk.

Om mange af disse Troppe og fremmede Spejdere synes jeg nu, vi ved meget og godt. Men om mange ved vi altfor lidt.

Det kunde være, *Du* kunde fortælle os lidt mere?

Annesofie.

Hellerup Division holder Udstilling og Bazar

Efter lange og omhyggelige Forberedelser afholdt Hellerup Division den 25. og 26. April en to Dages Udstilling

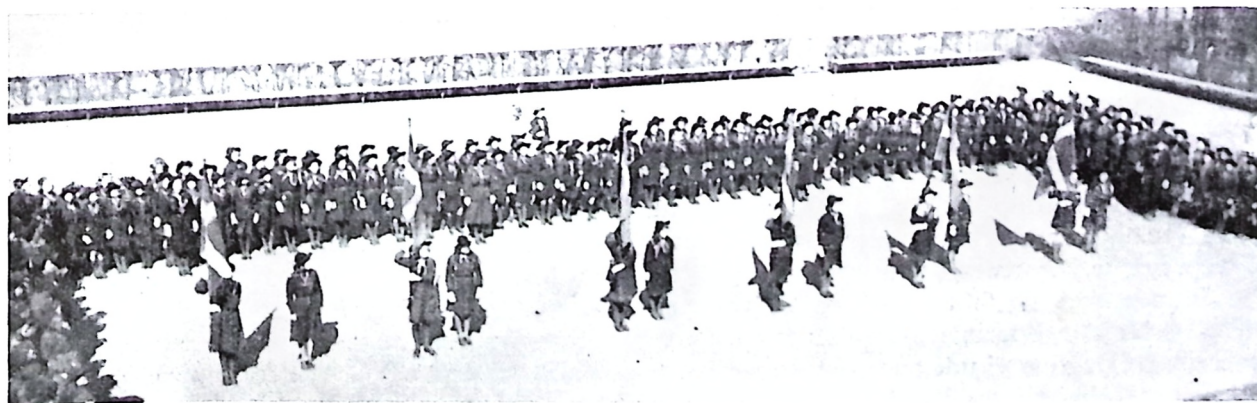
og Bazar i Øregaard Gymnasiums Aula. Det smukke Rum dannede en fortrinlig Ramme om vore forskellige Stands med Hjemstavnskundskab, Patruljedagbøger og Scrapbøger, der skulde give vore Slægtninge og Venner lidt Begreb om vort Spejderarbejde. I Tombolaen og Lykkehjulet havde vi skrabt en Bunke Gaver og Husflidsarbejder sammen, og der var begge Dage stor Afsætning. I Forbindelse med Udstillingen vistes der i Gymnastiksalen Film og opførtes Spejderkomedier, i hvilke Spejdere fra hele Divisionen underholdt Publikum med Sange, Sketches og Eventyrspil.

Lordag den 25. aabnedes Udstillingen med en kort Tale af vor Divisionschef, Fru Grethe Nicolaysen, og hele Aftenen var der godt Besøg.

Søndag aabnede vi allerede Kl. 14, og der indledtes med en stor Parade for Gentofte Borgmester Aage E. Jørgensen. Heldigvis var det straalende Solskin fra en klar, blaa Himmel. Divisionschef Fru Grethe Nicolaysen bød Borgmester Aage E. Jørgensen velkommen, og Divisionschefen og Borgmesteren skridtede derefter Fronten af, idet Borgmesteren blev præsenteret for hver enkelt Tropsfører og Tropsassistent. Bagefter holdt Borgmesteren en smuk Tale. „Det bedste Forbillede, I kan vælge,“ sagde Borgmester Jørgensen til os, „er Danmarks Konge. Følger I hans lysende Eksempel, gavner I bedst jeres Korps og jeres Land. Og da vil Solen atter skinne over Danmark, naar Krigen er endt, saaledes som den skinner i Dag efter den lange og haarde Vinter.“ Borgmesteren sluttede med et: Leve Danmark! hvorefter vi sang „Kong Christian“. Som Afslutning paa Paraden fremsagde en Spejder et morsomt og fornøjeligt Digt, der gjorde stor Lykke.

Paraden havde samlet flere Hundrede Tilskuere, og Resten af Dagen var der udmærket Besøg paa Udstillingen, og da den sluttede om Aftenen Kl. 21, var der skaffet et smukt Beløb, som dels skal gaa til et Week-end Hus og dels til de enkelte Troppe, som hver især har Brug for at faa nogle Penge i Kassen.

For Førerne som for de menige Spejdere var det en stor Tilfredsstillelse, at det lange, forberedende Arbejde kronedes med et saa godt Resultat.

Ulveunge i fire Dage —

Pigespejderforere og Flokforere kender alt for lidt til hinandens Arbejde. For at prøve at raade Bod herpaa inviterede de københavnske Forere Flokforere til en fælles Foreraften i Pigespejderhuset. — Det blev en hyggelig Aften og fra begge Sider ønskedes Bekendtskabet uddybet. Derfor indbød Ulveforerne Pigespejderne til deres Paaskkursus, men med det korte Varsel, kunde kun een komme.

Vi haaber, at flere Flokforere vil komme og være med i Træningslejrene paa Fæno; de skal være hjertelig velkomne.

Paa Rejsen fra Sjælland til Jylland, kan man ikke undgaa, naar man kommer over Lillebæltsbroen, at lægge Mærke til en smuk gul Bygning med rødt Tegltag, der ligger paa Jyllandssiden lige ned til Lillebælt.

Det er Snoghøj Gymnastikskole, og paa dette dejlige Sted tilbragte jeg som eneste „blaa“ fire herlige Dage i Paasken til Førerstævne med „Det danske Spejderkorps“.

Stævnedeltagerne bestod baade af Flokforere og Spejdere, som straks blev delt saadan, at alle Spejderne blev samlet i to Troppe: „Lillebælt“ og „Snoghøj“. — Flokforerne blev delt i Førerstævnet (de, der havde været paa Kursus før) og de primitive Ulve, der ikke havde været paa Kursus før. — Førerstævnet, der ledes af „Baloo“, var saa igen delt i to Flokke med hver sin Flokfører og -assistent, medens de primitive Ulve var samlet i en stor Flok med „Strix“ som Flokfører, og de tre Kategorier arbejdede fuldstændig uafhængige af hinanden under hele Stævnet. Jeg selv var paa det primitive Hold, og jeg vil prøve paa at fortælle lidt om, hvordan Dagene gik for os.

Paa det første Ulvemøde blev vi delt i Bander og valgte selv en Bandefører samt Assistent og fik udleveret Bandemærker, og saa gik det Slag i Slag, fra vi stod op Kl. 7 til der Kl. 22 skulde være Ro. Vi havde Ulvemøder, hvor vi lærte Ulveprøverne, Foredrag, Instruktioner, Lege, baade udendørs og indendørs, og vi var paa Wood-craft Tur, Springstur og en rigtig „Tæveøvelse“, en Dag var vi ude paa „det store Spørgsmaalstegn“, hvor hver Bande fik udleveret en

Løbsbog samt en lille Ruteskitse, og det gjaldt saa om, hvilken Bande, der hurtigst gennemførte Turen, besøgte de Poster, der var anførte og svarede paa de Spørgsmaal, der stod i Løbsbogen.

Men vores Flokfører maatte jo ogsaa være sikker paa, at nogle af hendes Guldorn hængte ved, og derfor var der hver Aften sat ½ Time af, hvor vi kunde aflægge Prøver og faa et Kryds paa Rekordtavlen, hvis vi kunde vores Sager. Og der blev ordentlig hængt i med at samle woodcraft, der blev sjippet og kastet med Bold, og vi tegnede Flag og blev hørt i „Kong Kristian“ o. m. a., og den sidste Dag blev det gjort op, hvilken Bande, der havde flest Krydser.

Maaltiderne er et helt Kapitel for sig. Madlavningen havde vi ikke noget med at gøre; vi havde blot at sætte os til de dækkede Borde, og saa blev Maden serveret for os, og Stemningen ved Maaltiderne — den var ikke kedelig. — De to konkurrerende Troppe, som sad i hver sin Ende af Spisesalen, lavede versificerede Raab, som de, i al Venskabelighed, aalede hinanden med. Tilsidst blev vi andre ogsaa blandet ind i det, saa det efterhaanden blev en hel Sport at overgaa hinanden i Paafund.

Der er saa mange andre morsomme Ting at tænke tilbage paa, som f. Eks. en Dag, da vi havde været til indendørs Lege i Gymnastiksalen, hvor man færdedes paa Strømpesokker, og derfor havde anbragt Fodtøjet paa Trappen op til Aulaen. Da vi kom ud for at tage det paa, mødte der os et pragtfuldt Syn i Sko og Støvler i stor Forvirring bundet fast paa Trappegænderet oven over Aulaen, vi maatte gaa til Ulvemøde med een Sko eller Støvle eller paa Strømpesokker. Dette blev naturligvis omgaaende hævnnet med sammensyede Soveposer, Pyjamasærmer og Bukseben.

Og saa var der den Aften, da de to Troppe og deres Flokke skulde have Tropsfest paa Kroen, og vi „smaa“ maatte blive hjemme, og Staben for at trøste os spillede Komædie for os — det var alle Penge værd!

Og Lejrbaalene — enten hver for sig eller hele Flokken sammen — hvor Sang veksler med Recitation, Oplæsning og anden Underholdning.

Jeg vil sent glemme den sidste Aften efter Lejrbaalet, hvor vi alle — lige fra Staben og ned til den mindste — Arm i Arm stod i Skolens smukke

Gymnastiklærerinde

Til Spejderskolen søges en Spejder (Fører), der er uddannet som Gymnastiklærerinde eller Delingsfører.

Undervisningen omfatter Gymnastik, udendørs Sport og eventuelt Sprog for Elever paa Begynderstadiet.

Vedkommende skal være villig til og have Interesse for at beskæftige Eleverne udenfor Undervisningstimerne samt deltage i udendørs Arbejde (f. Eks. Havearbejde) og være aktiv Patruljefører.

Lønningen er efter Kvalifikationer. Kost og Logi paa Spejderskolen.

Stillingen skal tiltrædes 15. August 1942.

Henvendelse med fyldestgørende Oplysninger sker til Skolens Bestyrerinde, Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth, Fyen.

Aula og sang og sang den ene Sang efter den anden, og naar vi ikke kunde komme i Tanke om flere, saa vendte vi bare Bøtten og begyndte forfra; den Tanke, at vi den næste Aften var spredt for alle Vinde, gjorde det svært for os at gaa til Ro den Aften, men vi maatte jo løsrive os.

Saa kom da det store Øjeblik, da vi for sidste Gang strøg det store Jamboréflag.

Mandag Middag drog vi til Middelfart for atter at vende tilbage til Hverdagen efter at have tilbragt nogle herlige og lærerige Dage paa et af Danmarks skønneste Steder, men inden Jyder og Sjællændere skiltes, udkæmpedes der paa Bane-gaarden en drabelig Sangerkrig, Jylland staaende paa den ene Perron og Sjællænderne paa den anden, og længe efter, at Sjællændernes Tog var dampet ud fra Perronen, kunde vi endnu høre Jyderne synge.

Ja, Sang og et enestaaende godt Kammeratskab prægede dette Stævne fra først til sidst, og der var al mulig Grund til at takke alle de Førere, der ved deres Personlighed og store Erfaring havde forstaaet at give os meget i alle Retninger.
A. S.

Depotet melder

Lukketider i Sommerferien:

Fra 1. Juli—1. September er Depotet aben fra Kl. 10—17 og Lørdag fra Kl. 10—14.

Fænølejrene

Vær i god Tid med Indmeldelserne og benyt Blanketterne i sidste Blad. — Da der bliver meget vanskelige Rejseforhold i Sommer, især paa Lørdage og Søndage, kan Førerne ankomme til Fænø om Fredagen og vente med at rejse til Mandag. (Sammenlign Oplysningerne i sidste Blad).
Spejderchefen.

Blaamejseførertræningslejren

Hvortil alle Blaamejseførere og Assistenten over 17 Aar kan melde sig, haaber vi ogsaa at kunne byde nogle Flokforere velkommen, og skulde et Par civile Damer ønske at deltage for eventuelt senere at tage et Blaamejsearbejde op, vil vi ogsaa være glade for at se dem. Angaaende Tidspunkt, Indmeldelse og Kontingent se Majbladet.

De Blaamejseførere, som kan, bedes medbringe 2 Blaamejsearbejdsbøger og 2 Stk. Blaamejsehusflid.

For at aktive Førere og Assistenten kan deltage, maa man indsende Besvarelsen af følgende Opgaver til Blaamejsesekretær Fru Emmy Houby, Biografen, Slagelse, inden 5. Juli:

1. Hvad er Formaalet med Blaamejsearbejdet?
2. Lav en Plan over Blaamejseflokkens Arbejde fra 1. September—1. Maj.
3. Hvordan faar De Form og Tradition ind i Deres Blaamejsearbejde?

Og saa glæder vi os og haaber, at Blaamejseførerlejren bliver Sommerens Oplevelse.
Blaamejsesekretæren.

Korpssekretær

Stillingen som Korpssekretær bliver ledig fra 1. September eller 1. Oktober 1942.

Lønningen er efter Alder og Kvalifikationer, men ikke under 150 Kr. om Maneden + Dyrtidstillæg.

For at kunne komme i Betragtning, maa man være fyldt 20 Aar og have nogen Kontoruddannelse, da Vedkommende skal arbejde paa Korpskontoret i Odense som Spejderchefens Sekretær. Hun maa være aktiv Spejder gennem nogle Aar og helst haft selvstændigt Førerarbejde.

Henvendelse med fyldestgørende Oplysninger sendes til Spejderchefen, Læssøgade 199, Odense

Har du dit Lejrudstyr i Orden

Spejderrygsæk	13,25
Meis	22,85, 24,75, 32,50
Tæppehylster	4,50
Remme	0,75, 0,80
Skulderfilt	2,00
Lagenposer	8,50
Madrasvaar	12,50
Tallerkener m. Krus, røde, gule grønne og blaa	3,15
Tallerkener m. Fejl	2,00
Spisebestik, Alum. 1,85, 2,50, 2,75, 3,25	
Spisebestik, rustfrit Staal	5,75
Smørdaaser	1,75
Daaser til Sukker m. m.	0,85, 1,15
Salt og Peber	0,50
Æggeholder	0,50
Madkasser, Alum.	1,50, 1,80
Spejl, rustfrit Staal	1,40, 3,50
Lommeklædebørste	1,25
Sæbeetui	0,95
Tandbørstebæger	0,75

Pigespejderdepotet

Lundsgade 6

København Ø.

Pigespejderhuset

Lundsgade 6, København Ø.

Telf. Øbro 6734

Møblerede Værelser med fuld Pension

135-150-155-160-170 Kr.

Møblerede Værelser med Morgenmad, Frokostpakke og

Middagsbilletter (mindst 20 Middage pr. Maaned
skal aftages i Pensionatet)

127-142-147-152-162 Kr.

Spisegæster modtages. Hel el. delvis Pension.

Hel Pension 90,00 Kr. |

Middag pr. Maaned 40,00 - |

Frokost - 30,00 - |

Morgenmad - 20,00 - |

10 Middagsbilletter 16,00 - |

Enkelte Middage 1,75 - |

Frokost 1,25 - |

Aftensmad 1,50 - |

Morgenmaaltid 0,85 - |

Alle Oplysninger faas ved Henvendelse til

Helga Wellejus

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Hr. Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret,
Redaktion af „Pigespejderne“, Læssøgade 199,
Odense. Telf. 7104.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR

I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383.

Postgiro 40673. Korpsets: 38427.

POSTBOX

Fru From Petersen, Stationen, Nykøbing F.

REDAKTION: FRU HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøgade 199, Odense. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: »PIGESPEJDERNE«, Fru Anne Marie Larsen, S. Boulev. 38F, Odense. Postgiro 36302
EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 29. Maj 1942

18560